datum ⁊ statim octogenarie mamme lactis copia effuderūt: quod factuz innotuit multis tā viris q̄ mulieribz: q̄ oēs deū pariter laudauerūt: ⁊ ne omia distincte pcurramus: cū auditoz laboze ꝯcludo cū sctō Bonauen. dicentes. pozro vir iste beatus mirandis virtutū signis in vita claruit: ⁊ die a trāsitus sui vsqz in pnitis p diuersas mūdi ptes pclaris miraculoz. pdigijs diuina se potentia glorificante cozuscat. Nā cecis ⁊ surdis: mutis ⁊ claudis. idropicis ⁊ paliticis: demoniacis ⁊ leprosis: naufragijs ⁊ captiuis ipsius meritis remedia cōferunt oibusqz morbis necessitatibz ⁊ periculis subuenit: sed ⁊ multz mortuis p ipm mirifice suscitatis innotescit fidelibz magnificentia virtutis altissimi cui est honoz ⁊ gloria p infinita secula seculoz. Amen.

¶ Sermo. xlvi. de sancto Ludouico ordinis minoz epo tholosano.

Qasi sol refulgens sic iste refulsit in templo dei. Scribunt hec verba originaliter Eccl. l. ca. Qui mōm cōdens mirabili sapia celos diuersis ornauit sideribz ipse ecclīam suaz sanctoz varietate voluit decozare. Et vt ostenderet viam salutis omibz patere posse: elegit de quolibet statu aliquos q̄ electorū numero ascriberent. Idcirco ⁊ beatum Ludouicū eximiū ꝯfessozem suū fecit meritis ⁊ gloria copiosum. is ⁊ q̄ iam beatus cum xpo nunc q̄ deserit eos: q̄ patrocinium eius exposcunt. Cuius pfecto intercessiōe vt apparebit in sequētibz innumera: vt sic dicam beneficia sūmo patre petita impetrant. Propterea in sermone ad eius laudes ingentes exp̄mendas omni studio est elaborandū. De quo cōuenientissime dici possunt verba in themate p̄posita. In q̄bz triplicem splendorē sancti ludouici distinguemus.

¶ Primus dicit nobilitatis.
¶ Secūs sanctitatis.
¶ Tercius claritatis.
¶ Qualiter sanctus Ludouicus magnificat ex nobilitate sue originis eo q̄ fuit filius p̄mogenitus: regis karoli regis sicilie

Capl'm. I.

Primus splendor sancti Ludouici d̄ nobilitatis fuit q̄dem nobilis genere karoli regis sicilie filius p̄mogenitus, put testat̄ ponti fex maximus Johes. xxij. in bulla canonizationis. Verūtm̄ hoc loco videndum est vtz nobilitas sanguinis ⁊ carnalis originis: sanctis ad laudē sit ascribenda. Et q̄ sic, pbat̄ sufficientissime: q̄m̄ qui vitas ⁊ gesta sanctoz scripserūt semp illoz nobilitatem prius notificare voluerunt. Unde Math. i. ca. genealogiam xpi texere conatus est dicens. Liber generationis iesu xpi filij dauid filij abraam ꝛc. Et ecclesia cāta sic de virgine matre. Natuitas gl'iose virginis marie ex semine abrae orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. Et ite. Regali ex pgenie maria exorta refulget. De infrascriptis ⁊ sequentibz sanctis ita habet. Nicolaus ex nobilissimis pentibz originē duxit. Vincentius nobilis genere: sed nobilioz fide. Ambrosius filius p̄fecti rome. Alexius fuit filius Eufemiani viri nobilissimi ⁊ in aula impatozis p̄mi germanī nobilissimus genere. Bernardus ex nobilissimis pentibz ortus est. Egidius ex stirpe regia genitus. Hieronymus eusebij viri nobilissimi filius. Clemens eps ex nobili romanoz, psapia ortus. Lucia virgo siracusana nobilis genere. Anastasia nobilissima romana. Paula fuit nobilissima matrona romana. Agatha ingenua mente ⁊ corpe. Maria madalena a castro magdalo denoiata: clarissimis est orta natalibus vtpote ex stirpe regia descendentibus. Cristina nobilissimis pentibz orta. Katherina costi regis filia: clara claris orta natalibus. Et de ioseph ab arimathia scribit Luc. xxiij. Et marci vltimo ca. Venit ioseph ab arimathia nobil' decurio. Quare videt q̄ nobilitas carnis facit ad extollentiam etiā sanctoz. Expte altera videt pbari posse q̄ nobilitas parui aut nullius valoris existat. Nam apl's. i. ad Corint. i. ca. d'xit. Ignobilia ⁊ ꝯemptibilia mūdi elegit deus. Ad idem facit ca. cū fm. de p̄bendis ⁊ dignitatibz. Ad q̄ ego rñdeo. q̄ ex verbis apl'i nō dat̄ intelligi q̄ nobilitas nō sit ornamentū coz q̄ illam habent: sed

tm q deus non elegit nobiles ⁊ doctos viros: sed piscatores ⁊ simplices: vt sic magis nota fieret virtus diuina dū p illoꝝ pdicationē in xpm crederet mundus. Sz notādum q tria genera hoim reperiunt.

Primi sunt nobiles origine sz nō ꝓtutib⁹.

Secdi sunt nobiles nō origine sed ꝓtutib⁹.

Tercij sunt nobiles ⁊ origine ⁊ virtutib⁹.

¶ Primi qdez satis obscuri sunt infames ⁊ reprehensibiles, p quib⁹ Claudianus dicit Degenerant hoies vicijs fūtq minores Et Seneca in tragedijs. Qui genus iactat suū aliena laudat. Et ouidius lib. de ponto nō census nec clarū nomen auoruz. Sed, phitas magnum ingenīq facit.

Hinc Tullius in inuectiua ꝓtra salustiū dicebat. Ego maiorib⁹ meis ꝓtute mea p lusi: vt si pus noti nō fuerant a me accipiāt initiū memorie sue. Tu po tuos q turpit offendisti: vt si fuerant egregij ciues in obliuionē venerint. Quare noli mihi antiqs viros obiectare. hec ille. Inuenium multi q fla gicijs ⁊ de decore affecti gloriant sic ō nobilitate parentū. Alij po vitijs sordētes de patrie nobili conditione letant. Contra qs est exemplū quod refert Johes solobrienſis in policratone de anatharsistita. hic cum vituperarek ab archico qm scita fozet mihi inquit dedecus patria. Tu vero patrie at etiam temistocles. vt scribit a Cicerone in libro de senectute: ferk serifio cuidā in iurgio rndisse: cum diuisset. Non eū sua sed patria gloria splendorem assecutū nec Hercle inquit. Si ergo serifius esset ignobilis. nec tu si atheniēsis esses clarus vnq fuisses. Alij dicūt nec ego serifius si essem nobilis. Et saluo meliore iudicio vtrumq stare pōt. s. nobilis ⁊ ignobilis. Nā si dixerimus ignobilis. pōt esse sensus nec ego cū virtutib⁹ meis essem ignobilis si essem serifius in patria sz hūili natus. Et si dicamus nobilis: pōt intelligi sic: nec ego q sez in patria gloriosa sum natus. si essem serifius sez vicios us essem nobis. Secūdi sūt nobiles: ⁊ si non origine tm virtutib⁹ q de suoꝝ parentū hūilitate ꝓfundi nō pnt. naz vt inquit Hiero. ad cellantiā. Sola apō deū libertas est nō seruire peccatis: ⁊ vera nobilitas clarz esse virtutib⁹. Et Cassiodorus in epl'is. Hec est indubitata nobilitas morib⁹ pbat ornata. Et Juuenalis. que Nobilitas sola est atq vnica virtus. Et Aristo. in. iiij. politice. ingenuitas ē virtus Et Seneca ad lucillū. Animus nobilem facit cui ex quacūq causa licz sup̄ fortunā surgere. Et Claudianus. Era trat virtus nobilitādo genus. Et licus: vt refert Seneca in tragedijs. nobiles nō sūt mihi aut nec altis inclitū titulus genus sz clara virtus. Et in decretis di. xl. ca. nos dicit nos q plumus nō ex locoꝝ vel generis dignitate sed moꝝ nobilitate innotescere debem⁹ nec vrbium claritate sed fidei puritate.

¶ Tercij sunt nobiles ⁊ origine ⁊ virtutib⁹ q inter hoies splendent: vt sol in firmamēto celi. Satis vtiq decorat hoiem nobilitas sanguinis cū nobilitate bonoꝝ motū. Quisnā nō magnificiet sanctū ludouicū q regis ⁊ regine filius formosus corpe diuitijs affluens. etate florens. ingenio acutus: ac quibuslibet tpalib⁹ bonis affluens vitia spreuit. terrena calcauit. ⁊ xpm iesuz bene beatecz viuendo quesiuit. Ista tm in sequenti splendore diffusius exp̄ment.

¶ Qualiter sanctus ludouic⁹ sprero mōdo ⁊ tpali regno: vitam spūalem elegit pmanens vsqz in finem ⁊ in virginitate.

Capm. II.

Secūdus splendor sancti Ludouici dicit sanctitatis quāta po fuerit sanctitas eius deprehendere possumus pcipue ex trib⁹.

¶ Primo ex mundi despectione.

¶ Secūdo ex specialī exercitatione.

¶ Tercio ex virginitatis dilectione.

¶ Primo deprehendimus q grandis fuit sanctitas Ludouici ex mūdi despectione: Nam vt inquit Johes. xxij. in bulla canonizationis ꝓsiderans iste: q mūdus totus sit posit⁹ in maligno quodcz cū ꝓcupiscētia sua transit ipm fugiendo deseruit totaliter ⁊ ꝓtempsit. Nā rediens de catalonia: votū quod fecerat de intrando ordinē minoꝝ in ꝓuētu sancti francisci de monte pesulano voluit adimplere: sed eū fratres timore patris ipm recipe nō auderent. votū ipm ibi publice iterauit. Et cū a bonifacio papa pdecessore ipsius Johis requireret: q assensum pstaret, pusioni de se facte: ec-

desie tholosane. rñ dit se hoc factum nulla/
tenus q̃ adusq̃ votū qd̃ fecerat adipleret.
Cuius deuotioni annuente pontifice ha/
bitum ordinis minorū suscepit in pñtia ge
neralis ministri: q̃ fuit postea iohes epus
portuensis: atq̃ flexis genibus fecit pfessio/
nem quo facte, pulsione de se factam eccle
sie tholosane acceptauit mandatisq̃ apo/
stolicis obediuit: itaq̃ habitu sancti fran/
cisci vestitus: pontificalē dignitatem suscepit. Quē habitū semp vsq̃ ad mortē de/
tulit sm tū ꝓ decentia epalis gradus. Et
in hoc minorū ordinis excellentia demon/
strat: cuius habitū deferre nō erubuerunt
tot insignes t celebratissimi viri: vt sanctus
ludouicus de q̃ loquimur. Et alij plurimi
q̃ nō sunt omittendi. Nā vt hēmus in cro
nicis ordis ferdinandus. Rex castilie di/
misso regno nepoti suo intrauit hunc sctm
ordinem: mortuusq̃ est frater minor sepul
tus colibrie. Rex iaco bus in regno arroga/
nie mortuus est cū habitu fratrū minorū
t sepultus barcinone. In eodē regno rex
alfonsus mortuus ē cū habitu t sepultus bi
lerde. Fridericus rex in sicilie mortuus
est cū habitu t sepultus messane. Rober/
tus rex sicilie frater sancti ludouici p tres
dies ante mortē suscepto habitu t facta p
fessione sepultus est neapoli in sancta cla/
ra. Beatus henricus rex cipri virgo puris
simus: factus frater minor obijt cum habi
tu t sepultus est nicosie. Tanta qdem est
pianorū deuotio ad habitū beati frāciscī:
vt q̃ illum in vita nō ferūt sepenumero cu
piant hīe in morte t sepultura. Ob quaz
causam pontifices sūmo spūsancto edocti
deuotionē hanc ampliare volentes spūali/
bus gratijs sic deferētes habitum donare
voluerūt. Nam vrbanus q̃rtus ꝓcessit re/
missionē quarte ptis peccatorū: morientib
cū habitu fratrū minorū: bulle habent ia/
nue t in monte pessulano. Similiter t Ni
colaus q̃rtus ꝓcedit remissionē q̃rte ptis.
Idem facit Clemens tercius. bulle hītur
ianue. perusq̃. mediolani. t venetijs. dicta
sunt hec ad extollendā meritū humilitatē
habitus ordinis minorū quē beatus ludo/
uicus tanto ardore ac deuotione gestauit.
¶ Secūdo deprehendimus q̃ sublimis fuit
sanctitas beati ludouici ex spūali exercita
tione. vt em̄ testat supnoiatus iohes. xxij.
scūs iste in etate existēs tenera religiosissi
me educat ē. dū ꝓ q̃rtū decimū attigit
annū: ductus fuit in catalonia cū duobus
suis fratribus: datus obses p liberatione pa
tris. vbi tā feruenter dedicauit se studio q̃
ifra septēniū q̃ mibi obses fuit sb discipl'is
fratrū minorū: q̃ secū hēbat in socios in p/
mitiuis scietijs t sacra pagina sic pfecit q̃
vir dei pollens ingenio de pdictis scietijs
nō solū publice ac pūate subtiliter disputare valeret sed solēniter dero t ꝓl'o ꝓpo/
nere verbū dei vt putaret hec scia in fusa si
bi magis diuinitus q̃ hūanius acquisita:
oīoni erat assiduus missas audiebat deuo
te. In magnis ꝓo festiuitatib cū pparati/
one multa corpus sumebat dñicū. factus
aūt sacerdos diebus q̃si singlis celebrabat.
audiētie ꝓbi dei insistebat attente. Vbera
ꝓo ꝓpassione ad pauperes ferebat: q̃ bur/
gius tam pūatas q̃ publicas elemosynas
faciebat. Vñ factus epus tholosanus per
vnū suū familiarē secretariū mādauit q̃ ꝑ
suos q̃ titate redditū q̃tū sibi suff. ceret
p moderatis expensis retineret: volens q̃
totū residuū in sustentādis pauperib po/
neret: q̃ q̃ platus tā magnus esset ac fili
tanti regis. Cū aūt iret parisius paupi quē
q̃si nudū repsit multū ꝓpatiēs: absconditē
ca pā ꝓtulit: quā portabat sibi q̃ fēc secre
te aliā apportari. Vliginti q̃nq̃ pauperes in
sua domo reficiebat q̃tidie: q̃ ipse aquaz
manib infundebat aliaq̃ fuitia mēse mi
nistrabat: visitauit multotiens hospitalia
pauperū t infirmis p pmpto aio sbueniebat
pōtificatus officiū exercebat cū diligentia
missas dicēdo assidue ordies deuotissime
celebrando. Clericos q̃ b de bñficijs pui/
dere volebat examinādo de articulis fidei
vita t moribus. diligent iudeos t gētiles in
ducebat sedulo ad baptismū ac q̃sdā corū
de sacro fonte leuauit. ¶ Tercio deprehendi
mus q̃ta fuerit scitas bti ludouici ex ꝓgi
nitatis dilectione: floruit q̃ppe ꝓginitate pu
rissima. de q̃ iohes. xxij. in bulla septū noia
ta ait. Castitatē amor a puero effecerat ei
mentē a deo q̃ ob ipsius fidē custodiā: mu
lierū ꝓsortia vitabat oino: intātū q̃ nisi forsan cū matre t sororib: solus cū sola: nul/
lo vnq̃ tēpe loquebatur verba inhonesta

horrebat audire: et loquentes talia grauiter arguebat frres nō minus q̄ duo et inter dū q̄tuor in sua iacebant camera in sue testimonii nitide puritatis. Cum apl'o etiā paulo sobrietate cibi et potus corpus suū castigabat assidue secū frequēter manu sua qñq̄ aūt alicuius ꝓsocij cathenis ferreis disciplinans vestiendo, p camisia rudem stamineā et deferendo ad nudam carnē, p cingulo cordam grossam: ipsam carnē in seruitutem spūs redigebat.

¶ Qualiter sanctus Ludouicus migrauit iuuenis ex hac vita: quē Johes. xxij. canonizauit: q̄ et plurima eius miracula narrat.

Capl'm. III.

Tertius splendor sancti ludouici dicit claritatis. voluit nāq̄ deus ipm triplicī claritate nitescere.

¶ Primo dicit felicis ꝓsummationis.
¶ Secōa ecclesiastice canonizationis.
¶ Tercia miraculose coruscationis.
¶ Prima claritas dī felicis cōsūmtionis. refert de ipso Johes. xxij. hec verba gloriosus iste sanctus ad deū fontem viuū quē auide sitierat migraturus infirmitate decūbens vltima deuotissime sumpsit: dñicum corpus q̄uis satis debilis de lecto exiens in occursum dñi saluatoris quo reuerenter suscepto osculataq̄ cruce in silentio diutius mansit. Tandē in euz diuinis completis misterijs a nia illa sancta carne soluta in celum ascendit: cuius facies post mortē pulchrior q̄ ante apparuit. Jpmq̄ intuētib⁹ nō mortuus sed dormiens videbatur. In ipsa aūt sui trāsitus hora. Quidam frater minor deuotus officio pdicator in oōne existens in quodā loco remoto nesciens de obitu eius: vidit aiam ipsi⁹ multitudine angelor in celū deferri dicentiū: sic fit fuienti deo in mūdicia et puritate. Fuit aūt totius vite sue cursus viginti trij annor et sex mensiū. Transiuit ex hoc mōo in loco qui brundula dicit anno dñi. M.cc.lxxxix. ꝗ̄ tertodecimo kal'. septembris media nocte: ferie sēcūde infra octauā assūptionis beate marie virginis. Et sepult⁹ in regia ciuitate marsilie in ecclesia fratr minor, put ipse iam dū viueret ordinauit.

Propter hec omnia et illa q̄ dicenda erunt audienda sunt verba grauissima Jobis. xxij. Aut eēm. Laudet magnifice deus noster cuius dextera huic epo ꝓtulit stellifer regiū diadema. Applaudant et ipsi celi ciues quor cetibus sanctus iste sole splēdidior est insertus. Canant q̄z altisone francie silicie et vngarie regna de quor orto cādoris niuei flos erupit. Quor vitis germinat dulcem vuam cuius liquor celum letificans: abunde effundit in calice sūmi regis. Letet insup ciuitas tholosana tanto vitata p̄sule: que apud deū aduocatuz habet sedulū et patronū. Sed et fratrū minor ordo ꝓspicuus: noue laudis canticuz pmere nō desistat: in aula celesti tam pclarum alūnum festine diuinis ꝓspectib⁹ rep̄sentans hec tgit. ¶ Secūda claritas q̄ de⁹ splendere fecit beatū ludouicū dicit ecclia stice canonizatiōis Johes q̄dem secūdus ipm cathalago sanctor ascriplit fuatis oibus que requirunt in canonizatione sctor Nam pdecessores sui. s. bonifacius octauus: cuius tpe beatus ludouic⁹ ex hac luce migrauit. Et bñdictus vndecimus. Et clemens q̄ntus interueniente morte id cōplere nō valuerūt. ¶ Tercia claritas dī miraculose coruscatōis: nāq̄ vt pfat⁹ Johes xxij. asserit magnis miraculis ds sctm ludouicū post eius obitū clar fecit: q̄r aliq̄ certis, pbata testimoijs ad declarandā huius sancti gl'iam ipse narrat. q̄ etiā nos h loco duximus inserendā. Quedā duor annor puella duob⁹ mensib⁹ passa febres expirauit. facto ꝗo voto p patrē isti sctō mor suscitata est et vbera mtris suxit. Quidam puer q̄nq̄ annor febrib⁹ extinctus. facto voto p patrē eius: ad vitam redit sanus et absq̄ febrib⁹. Quedā puella anor septē p dies aliq̄s febrib⁹ cruciata randē expirauit. facto ꝗo voto p suos ad dictū sctm: recuperauerit spm et reuixit. Quedā puella nobilis q̄ ex casu ad terrā de nutricē brachijs p septem annos passa fuerat surditatē ad inuocationē huius sancti ad plenū extitit liberata. Quidā q̄ post fortē febrē loquelā p mensem pdiderat: ad sepulcrū sancti huius delatus illam recuperauit. Quedam mulier cum ex partu quodam violēto de puero mortuo et in eius vtero trāsuersato

ꝓtracta in manib⁹ ⁊ pedib⁹ ac femorib⁹ bi
ennio p manssisset. facto votum ad istũ san
ctum: q̃ si cũ suis meritis adiuuaret. toto
tpe vite sue visitaret eccl̃iaꝫ vbi corp⁹ san
ctiiacebat. subito cepit dormire. Et exper
gefacta reperit se sanatã. Mulier q̃dam p
octo annos morbo epilẽtico fatigata emis
so voto q̃ singulis annis sepulchrũ sancti
visitaret mox extitit liberata. Monialis
q̃dã post longã febrẽ quã passa fuerat do/
lorẽ incurrerat in oib⁹ mẽbris suis intã tũ
q̃ die⁹ duodecim non nisi alieno adiuto/
rio de lecto poterat se mouere. Inuocato
ꝓ hui⁹ sancti patrocinio sana ⁊ ĩcolumis
ẽ effecta. Cũ hõ q̃dam q̃ miraculis huius
sancti detrahere nitebat euersionẽ faciei et
oculoꝫ turpiter incurrisset: sicq̃ manẽs p
duos dies huic sctõ cũ oĩ deuotione q̃ pote
rat se voluisset ad sepulcꝫ eius veniens et
offerens caput cere añq̃ exiret ad ecclesiã
reperit se sanatũ. Hec inq̃t ioh̃s. xxij. sunt
mirabilia solius altissimi q̃b⁹ ⁊ q̃ pluribꝫ
alij⁹ mirificare voluit sctm̃ suũ ac toti mũ
do reddere venerandũ. Igit̃ ⁊ nos depce/
mur illũ vt sua interuẽtione obtineamus
dei grãz ⁊ tandẽ gl̃iam sempiternã. Amẽ

¶ Sermo. xlvij. de sctõ Thoma de aqui/
no ordinis predicatoꝫ.

Edit illi scientiam san
ctoꝫ. Sen bunk hec verba origi
naliter Sapie. x. c. Obligatur
xp̃iana religio colere ac venerari deuotiõe
p̃cipua sctm̃ thomã de aq̃no q̃ sua eruditi
one mirabili singularissima q̃ doctrina ec
clesiã dei magnopere decorauit. Nã tpib⁹
nostris nullus est adeo sapiẽs ⁊ doctus q̃
sancti thome p̃sidio nõ indigeat. vt em̃ in
h̃ ꝓmone clarius explicabimus de reb⁹ taz
bũanis q̃ dĩnis: tanta docuit: tantaq̃ scrt
psit. q̃ quilibet in q̃cũq̃ facultate peritissi/
mus: scti thome libros legendo doctior fie
ri possit. Qua de re scĩa ei⁹ disserere equũ
est ac rõnabile quã magis illi a deo infu/
sam q̃ hũanitus acquisitã pie pateri possu
mus: in q̃b⁹ triplicẽ excellentiã scie sancti
thome ponimus extollendã.
¶ Prima dicit sublimitatis.
¶ Secunda vtilitatis.
¶ Tercia sanctitatis.

¶ Qualiter sanctus Thomas fuit doctor
theologie. Et de ipsi⁹ theologie atq̃ scĩẽ/
tie laudibus. Capm̃. I.

Prima excellentia sciẽ
tie sancti thome dr̃ sublimitatis
nã doctor fuit sacre theologie
q̃ dignitate sua ponit cũ ctis scientijs na/
turalib⁹ ⁊ moralib⁹. Hz p intelligẽtia ple/
niore hui⁹ ptis: tria dubia sunt absoluẽda
¶ Primũ vtr̃ theologia sit scia.
¶ Secũm vtr̃ sit alijs scientijs dignior.
¶ Terciũ vtr̃ scia in gñali sumpta sit exti
manda. ¶ Ad pmũ dubiũ rñdet Tho. i. p
te. q. i. q̃ theologice scia est. Sed sciendu
q̃ duplex ẽ genus sciaꝫ. Quedã em̃ sunt
q̃ pcedũt ex pncipijs notis: lũine naturali
intellectus. sicut arismetrica: geometrica.
musica ⁊ hmõi. Quedã ꝓ q̃ pcedunt ex
pncipijs notis: lũine supioris scĩẽtie: sicut
pspectiua pcedit ex pncipijs notis p aris/
metricã. Et hoc mõ sacra doctrina est scia
q̃ pcedit ex pncipijs notis lumine superio
ris scie. que scz est dei ⁊ beatoꝫ. Vnõ sicut
musica credit pncipia tradita ab arisme/
trica: ita sacra doctrina credit pncipia re/
uelata a deo. Sed obijcere q̃s potest. q̃ the
ologia nõ sit scia. Nam vt inquit Aristo.
in pnci. ma taphisice. experientia singulariũ
est: ars ꝓ vniuersaliũ: fit autẽ ars cum ex
multis experimentis in intellectu vna fit
de similib⁹ acceptio. Sed doctrina theolo
gie p magna pte nõ est vniuersaliũ: sed sin
gulariũ. tractat em̃ de gestis abrãã ysaac ⁊
filij⁹: q̃ nõ ẽ ars vel scia. Ad hoc ita rñdet
Alexan. de ales in. i. sũme. Qz vniuersale
dr̃ q̃tuor modis. In pdicando vt hõ. In
exẽplando vt forma sotularis ad multos
sotularis. Et vita Job ad vitã multoꝫ ho
minũ. In significando vt iacob ad signifi
candũ iustũ q̃ ꝓtrahit cũ rachele ⁊ lya q̃
exercet se in vita actiua ⁊ ꝓtẽplatiua. In
causando vt deus cã vniuersalis oĩm rer.
Et xp̃s cã vniuersalis repationis hoĩm.
fm h̃ q̃ dicendũ. q̃ est vniuersale in scriptu
ra sacra hz em̃ snias gñales: vt ibi. initiuz
sapie timor dñi. hz snias pticulares. vt q̃
ꝓponunt̃ hystorice in q̃b⁹ q̃tuz ad sensum
exteriorẽ ẽ vniuersale scdõ modo dictuz scz
exemplando. vt ꝓbi gr̃a. In lr̃ali hystoria